

Polak Sumienny

pisano czasowe N. 13.

Warszawa dnia 19 Grudnia 1830 roku, o godzinie 8 rano.

Cześć Urzędowa

Rząd tymczasowy Królestwa Polskiego.

Zważywszy, iż w teraźniejszym położeniu kraju, mieszkańcy Królestwa Polskiego niesą w stanie pilnować spraw swoich w sądach cywilnych toczących się, na wniosek Komissyi Rządowej Sprawiedliwości i z woli Dyktatora stanowi, co następuje:

Art. 1. Sprawy o zbrodnie, występki i przewinienia policyjne, we wszystkich sądach właściwych, bez żadnej przerwy i wstrzymania dochodzone i sądzone będą.

Również sprawy tak między kupcami jako i nie kupcami z przedmiotu swojego do sądownictwa trybunałów handlowych należące, tak w Trybunale handlowym w Warszawie, w Trybunałach cywilnych po województwach w zastępstwie Trybunałów handlowych, jako też z odwołania się w wyższych instancjach, bez żadnego wyłączenia lub przerwy sądzone, oraz wszelkie postępowanie z upadłości kupców wynikające, odbywanem będzie.

Również wszelkie czynności hipoteczne w zwykłym porządku odbywać się będą.

Art. 2. W sądach cywilnych sądzone będą sprawy następujących tylko przedmiotach.

- a) o naruszenie posessyi.
- b) o alimenty i prowizye.
- c) o czynsz gruntowy dzierżawę i komorne.
- d) o exmissyę z dzierżawy lub komornego.
- e) o wystużone zasługi służących.
- f) o długi za dostarczoną żywność, tudzież i drzewo opałowe, od dnia 1. Października 1830. r. poczynając, wynikłe.
- g) o zniesienie przymusu osobistego.
- h) o tymczasowe zabezpieczenie przedmiotu w przypadkach, gdzie strona zagrożona jest ucieczką dłużnika lub utratą przedmiotu satysfakcyi pretensyi.
- i) Sprawy karności przeciwko urzędnikom.
- k) Sprawy w przedmiotach cywilnych w których prawo przymus osobisty wyrokować dozwala.
- l) o naruszenie lub bezprawne zatrzymanie cudzej własności.
- m) o zobowiązania się wszelkie zawarte w Stolicy, od dnia 30. Listopada 1830. r. na całej zaś rozciągłości kraju od dnia 5. Grudnia 1830. r. poczynając.

Art. 3. Egzekucye w przedmiotach tylko niniejszym postanowieniem do sądenia dozwolonych, rozporządzone być mogą.

Art. 4. Od zawieszenia sądownictwa niniejszym postanowieniem wyrzeczonego, wyłączone zostają wyroki sądów polubownych, które we wszelkich przed-

miotach w czasie trwającego juristitium wydawane klauzulą egzekucyjną opatrywane i wykonane być mogą.

Art. 5. Czas trwania jurystycy w stolicy od d. 30 Listopada 1830 r. na całej zaś rozciągłości kraju od dnia 5 Grudnia 1830 r. poczynając, aż do zniesienia niniejszego postanowienia nie będzie rachowany do preskrypcyi, perempcyi i upadku terminów prawem do zachowania zakreślonych, w sprawach, które podług niniejszego postanowienia od sądenia są wyłączone.

Art. 6. Rozporządzenia niniejszego postanowienia, poddane będą pod zatwierdzenie, zmianę lub uchalenie Izb Sejmowych w ciągu miesiąca bieżącego zebrać się mających.

Art. 7. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w pismach publicznych dla powszechniej wiadomości ma być zamieszczone, w szczególności Komissyi Rządowej Sprawiedliwości, wszystkim zaś Komissyom Rządowym w czem do której należy, poleca.

Warszawa d. 15. Grudnia 1830. r.

Przydujący

X. A. Czartoryski.

Zastępca Rady Sekretarza Stanu Radca

Stanu nadzwyczajny (podp.) J. Tymowski.

Pctwierdza się:

Warszawa d. 15. Grudnia 1830.

Dyktator (podp.) Chłopiński.

Sekr. Jlny Dyktatury (pod:) Krysiński.

N. 91.222. w Warszawie dnia 14 miesiąca Grudnia 1830 roku.

Komissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Do Rady Muncypalnej Miasta Stołecznego Warszawy.

W dniu 13 grudnia r. b. zgłosiwszy się do Bióra Komissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, kilku z tutejszych fabrykantów piwa, a mianowicie PP. Michał Piotrowski, Wojciech Gerson, Wilhelm Kiok, Józef Orłowski i Andrzej Brzeziński złożyli protokularną deklaracyę, że powodowani przychylnemi zamiarami dla dobra Skarbu Publicznego zwłaszcza w obecnej chwili, gdzie całość wpływów z prawa mu należnych jest rekojmią swobód, o które się Naród dobija, pragną widzieć zaprowadzony sposób kontrolowania wyrobów piwa u wszystkich fabrykantów onego w Stolicy, którzyby tychże fabrykantów zasłonił od cienia nawet podejrzenia, iż wyroby takowe z uszczerbkiem podatku z prawa należącego uskuteczniąją, że środek takowy jako najskuteczniejszy zaproponowali, aby pięciu z ich grona, to jest Wojciech Gerson, Wilhelm Kiok, Józef Orłowski, Jakób Szymanowski i Franciszek Wołowski (młodszy) upoważnieni byli przez władzę Skarbową do kontrolowania spólnie z officyalistami skarbowymi im przydanymi wszystkich w ogólności i aby o tém tak fabrykanci jako i officjaliści Skarbowi obwieszczeni zostali, także wnieśli deklaracyę, aby wrazie odkrycia defraudacyi w którymkolwiek browarze, właściciel onegoż już nie podług przepisów dotąd istniejących lecz przez zamknięcie na zawsze browaru był ukaranym.

Deklarację takową Komissya Rządowa Przychodów i Skarbu przyjąwszy, wzywa Radę Muncypalną Miasta Warszawy, ażeby o tém wszystkiém innym fabrykantom piwa w Warszawie przez pisma publiczne niezwłocznie obwieścić chciała z oznajmieniem, iż fabrykanci do kontrolli wybrani, bądź łącznie z officyalistami Skarbowymi, bądź sami przez się wszelkie zgodne z przepisami środki ku ścisłej kontrolli wyrobów piwa zmierzające przedsiębrać będą mocni. O skutku tego wezwania Rada Muncypalna raczy zawiadomić Komissyę Rządową Przychodów i Skarbu.

w Zastępstwie Ministra Prezydującego
Radea Stanu
(podpisano) *Morawski.*
Sekretarz Jeneralny
(podpisano) *Miniewski.*
Zgodność Kopii świadcze
Sekretarz Jeneralny
G. Jaholkowski.
Referent Wydziału
(podpisano) *Smoliński.*

Orzec Niewrędowna

KATECHIZM POLITYCZNY DLA UŻYTKU
SEJMUJĄCYCH STANÓW.

przez J. K. *)

ROZDZIAŁ I.

O Sejmie i o Dyktatorze.

Pytanie. Co jest Sejm?

Odpowiedź. Jest to zebranie się i wspólne naradzanie obudwu Izb Prawodawczych wraz z Naczelnikiem Narodu, o dobru powszechném.

P. Kto zwołuje Sejm?

O. Król, a w jego braku Naczelnik władzy wykonawczej.

P. Czy Sejm może się sam zwołać?

O. Nie może, bo Sejm przed zwołaniem swoim nie istnieje; a kto nie istnieje, nie może się sam zwołać; zwołanie więc, odroczenie i rozwiązanie Sejmu, należy do władzy wykonawczej; i tak też jest we wszystkich krajach konstytucyjnych.

P. Dla czego zwołanie, odroczenie i rozwiązanie Sejmu należy do władzy wykonawczej?

O. Dla tego, że gdyby to należało do Sejmu, mogłoby się zdarzyć, że nigdyby się ani odroczył, ani rozwiązał, lecz obradowałby ciągle.

P. Kto składa Sejm?

O. Panujący lub kto inny w jego miejscu; Senat i Izba Poselska.

P. Kto teraz jest w miejscu Panującego?

O. Dyktator.

P. Jakie są atrybucye Jego władzy?

O. Ma prawo robienia tego wszystkiego, co mu się podoba; bez względu na istniejące prawa; wolno Mu jest przesłać, więzić, skazywać na śmierć ludzi bez żadnego wyroku.

P. Jakto? Więc wpadliśmy z deszczu pod rynek. Dobijamy się wolności, a ciórpiny najrozszy despotyzmu?

O. Nie; to co w czasie pokoju byłoby nieznośnym despotyzmem, w naszym niebezpiecznym położeniu jest tylko *mocą*. Wreszcie Dyktator przyrzekł złożyć władzę w ręce Sejmu.

P. Czyby Sejm dobrze zrobił, gdyby Mu odebrał tę władzę?

O. Sejm tym postępkim mógłby nas zgubić; Dyktator posiada zaufanie Narodu i wojska; jest biegłym Wo-

dzem, a takiego nam właśnie potrzeba. Nadewszystko Sejm winien pamiętać tę główną zasadę, na którą się zgodzili wszyscy Prawodawcy i Politycy, że: „Radzić powinno wielu, lecz wykonywać jeden.“ Im więcej osób rozprawia o rzeczy, tém łatwiej ktoś może zrobić trafną uwagę; kiedy już wydano postanowienie, jeden powinien wykonać, bo gdzie wielu wykonywa, tam nie ma *sprężystości*.

P. Czyby nie można Dyktatorowi, jako biegłemu Dowódcy, zostawić władzę wojskową, a odjąć cywilną?

O. Nie wyniknęłyby ztąd żadne korzyści dla kraju, a szkody wyniknęłyby mogły. Jest rzeczą niepodobną, żeby obiedwie władze były sobie zupełnie równe; jedna musiałaby koniecznie słuchać rozkazów drugiej; gdyby władza wojskowa wzięła górę, Wódz rządziłby wówczas wszystkimi i byłby Dyktatorem *de facto*. Gdyby (co jest podobniejszém do prawdy) władza cywilna miała wyższość, wówczas Dowódzca wojska musiałby jej z każdego kroku zdawać raport, dopominać się o żywność, prosić o dane rozkazów Prezcom Wojewódzkim, Kommissarzom, Wójtom gmin, a stojąc o kilkadziesiąt mil od stolicy, trwonilby czas na korespondencye z Rządem. Jest jeszcze ważniejsza przyczyna, dla której Władze, Cywilna i Wojskowa, powinny być w jednych ręku. W dzisiejszych okolicznościach zachodzić musi największa zgodność między temi dwiema władzami; zginiemy, jeżeli się one pokrzyżują; a nie mogą się pokrzyżować, jeżeli obiedwie złożymy w ręce jednego.

P. Czy nie możnaby dać Dyktatorowi władzy królewskiej tylko?

O. Między władzą królewską a dyktatorską ta szczególniej zachodzi różnica, że ostatnia może dowolnie rozrządzać losem i majątkiem ludzi. Ale charakter naszego Dyktatora zapewnia nas, że niewinnego śmiercią nie ukarze, a winnego nawet nie ukarze bez sądu. Wreszcie rząd dyktatorski miał zawsze taką władzę, i nie darmo też Rzymianie powierzali go ludziom *najcnotliwszym*.

P. Czy nie byłoby dosyć, zostawić rzeczy tak jak są, i nie rozpoczynać Sejmu?

O. Ten krok przyprawiłby nas także o niechybną zgubę. Rewolucya nasza potrzebuje koniecznie, żeby Stany królestwa nadały Jej sankcyę. Inaczej, powiedzą o nas za granicą, że: „w Warszawie zrobiono *rozruch*, Jenerał „Chłopicki stanął na czele *garstki buntowników*, i ja „kiś Rząd Tymczasowy sam się utworzył, zwołał Sejm, „lecz Sejmu nie chciano, *gdyż wszyscy są kontenci* „z Rządu Rossyjskiego.

P. W jakim więc sposób Sejm ma się zagaić?

O. Senat zbierze się pod przewodnictwem Prezydującego, a Izba Poselska pod przewodnictwem Członka najstarszego wiekiem; nazajutrz zaś przystąpi sama do wyboru swego Marszałka. Jeżeli mamy być zupełnie wolnymi, nie trzeba i tego cierpieć, żeby Władza wykonawcza narzucała Marszałka Izbie Poselskiej. (Tę odmianę zrobiono także i w Konstytucyi Francuzkiej). Dyktator zagał posiedzenie i złożył władzę w ręce sejmujących Stanów.

P. Jaka ma być pierwsza czynność Sejmu?

O. Pierwszą czynnością Sejmu ma być potwierdzenie Dyktatora.

P. Druga czynność Sejmu?

O. Mianowanie Rady Najwyższej przy Dyktatorze.

P. Dla czegoż Sejm ma mianować Radę Najwyższą przy Dyktatorze, kiedy mamy Rząd Tymczasowy?

O. Sejm może zatwierdzić tych samych Członków, lub wezwać innych; idzie tu tylko o sprzeczność zachodzącą w tytule postanowien: „Rząd Tymczasowy z woli Dyktatora.“ Dziękuję za taki Rząd, co działa z cudzej woli.

*) Na żądanie autora umieszcza Redakcyja.

Wreszcie tam, gdzie jest Dyktator, nie może być innego Rządu.

P. Po zatwierdzeniu Dyktatora i mianowaniu Rady Najwyższej, czém się Sejm zająć powinien?

O. Sejm, poruczywszy Dyktatorowi i Jego Radzie ogólną i szczegółową administrację, powinien się zająć na-przód, nie poprawieniem dzisiejszej konstytucyi, pełnej wad, lecz ułożeniem nowej.

(Dalszy ciąg później).

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Pulki piechoty i kawaleryi oraz artylerya wyruszyły ku granicom Rossyi. Kommissarze wojenni mający rozkaz opatrzenia wojska w żywność za opłatę Skarbu publicznego, po powręczeniu im instrukcyi udali się także za wojskiem.

Hrabia Leon Małachowski na potrzeby Ojczyzny ofiarował 150,000 zł. pol., poświęcenie to w miarę ofiar innych obywateli okazuje nie tylko szlachetny sposób myślenia prawego Polaka, ale zarazem, że nad majątek przekładają Rodacy wolność i niepodległość kraju! Pomiedzy innymi ofiarami domiesiono, że Prezes Kommissyji Województwa Lubelskiego na potrzeby Ojczyzny z majątku swego przeznaczył konia wierzchowego!!!

Biesiekierski Stanisław zobowiązał się dostarczyć 40 ludzi z końmi i rynsztunkiem własnym kosztem dla pułku Mazurów Województwa Mazowieckiego, dzięki Tobie zanny Obywatelu za tę przysługę Ojczyźnie, której synowskie winniśmy przywiązanie. — J. Mollet właścicielka magazynu strojów w Warszawie, kazała sporządzić 2 tuziny chorągiewek dla Krakusów,

W dniu 13 b. m. szesnastoletnia Polka, mając w Banku kapitał w ilości zł. pol. 1000 ten wraz z procentem zł. pol. 8 gr. 20 wynoszącym, złożyła przez opiekunkę na ofiarę Ojczyzny a mianowicie na szarpie dla rannych w jej obronie, żądając iżby imię ofiarującej nie było podane do wiadomości publicznej.

W dniu 15 b. m. złożono na ręce Dyktatora kosztowną tabakierę i pierścień brylantowy celem zpieniężenia takowych za pośrednictwem Banku, na obecne kraju potrzeby. Ofiary te otrzymał Bank do stosownego z takowemi podług życzeń ofiarującej osoby postąpienia.

Dnia wczorajszego, prawa Polka z Kierwińskich Nowakowska, zebrawszy pierwsza całą swą pensję panien udała się z niemi na Pragę, dla pracowania około okopów; młodziuchne Polki nieodrodne swych matek córy opatrzone w łopaty, za przykładem zanej swęj mistrzyni, nakopywały do tacek ziemię, którą mężczyźni ochoezo rozwozili na wały.

Zapał we wszystkich był jednakowy, jednakowa usilność w pracy, nic ich od niej wstrzymać, nic ani na chwilę oderwać nie zdołało; nawet spółrodak który natchnienia, jakie w nim święty ten obraz miłości ojczyzny wzbudzić musiał koniecznie, utłumic dluziej nie mogąc, gdy chciał się odezwać do pracujących — nie był słuchany, głos jego jakkolwiek uczuciem silny, gorliwości pracujących ani na moment przerwać nie potrafił.

Zaniemiada ciekawość... chęć pracy wszystko ogarnęła.

Nie pierwszy to przykład poświęcenia się Polek — Wszystkie one oddychają uczuciem miłości Ojczyzny, które w spuściznie odziedziczyły.

Potrąbią Polki jeszcze nie raz uczynkiem stwierdzić, że godne są stanąć obok Spartanek.

W razie walki przy rodzinnym grodzie, przypomni sobie każdy z walczących zapewne, że ziemię tych okopów ręce naszych Polek usypywały; a w piérściach jego

zawsze tém silniejszy zapał im nieprzyjaciół będzie natarczywszy... każdy będzie pamiętał że broni tej ziemi, której obywatelki z cnoty i poświęcenia się równych sobie nie znajdują.

Doszła wiadomość z Serajowa w Województwie Augustowskiem, iż dnia 13. b. m. wybuchnęło powstanie w Wilnie — nie wiadomo jaki wzięło koniec. List pisany 14. b. m. przez Naddzierżawcę dóbr Rządowych nad Niemnem do obywatela mieszkającego pod Aleksotą zawiera co następuje:

„*Vorgestern abend und gestern bis 9 uhr, hat man hier an der Memel (Niemen) eine kanonade hören können, wahrscheinlich bey Wilna, sonst ist alles ruh., nur von jener seite antwortet keiner nichts mehr.*“

„Przedwczoraj wieczorem i wczoraj do 9. godziny, słyszano tu nad Niemnem wystrzały działowe, podług podobieństwa do prawdy około Wilna. Teraz niby wszystko spokojnie tylko z drugiej strony nie ma żadnej wiadomości.“

PRZYGOTOWAWCZE POSIEDZENIE IZB SEJMOWYCH.

W dniu 18. stosownie do uniwersalów wydanych przez Rząd tymczasowy zebrały się obiédwie Izby w miejscach zwyczajnych posiedzeń na Zamku królewskim.

O godzinie 5. wieczorem arbitrowie od dawna już niemający tu przystępu napelnili ganki.

IZBA POSELSKA.

Deputacya, o której onegdaj donieśliśmy oświadczyła Izbie iż wskutku porozumienia się z Dyktatorem i Rządem tymczasowym otwarcie Sejmu na dzień 21. m., r. b. umówione zostało. Dały się słyszeć liczne głosy za uznaniem obecnego posiedzenia jako już Sejmowego. Poseł Ostrolęcki właściwą sobie wymową popiérzał przełożenie Deputacyi. Tym czasem z grona Senatu wysłani, Wojewoda Xiąże Radziwił i Kasztelan Dembowski wezwał Izbę do połączenia się z Senatem w celu naradzenia się o wyż wspomnionym przedmiocie.

Izba oświadczyła, że nieomieszka połączyć się z Senatem skoro się uporządkuje, jakoż uchwaliła jednomyślnie, iż od téj chwili w Sejmującą się zamienia, uroczyste jednakże otwarcie Sejmu do Wtorku odkłada w skutku téj tuchwały przystapiono zaraz do obrania Marszałka i wybór jednoznaczny padł na Władysława Ostrowskiego Posła Powiatu Piotrkowskiego.

Skoro mu laska Marszałkoska wręczoną została oświadczył, iż zrzeka się wszelkiej wystawy w czasie obrad Sejmowych zwyczajem przyjętej, i nadto ofiaruje własne 30,000. Zp. na potrzeby kraju. Idąc za jego przykładem wszyscy Posłowie i Deputowani stosownie do swojej możności ofiarę na ołtarzu Ojczyzny złożyli (*).

IZBY POŁĄCZONE.

Izba Senatorska uwiadomiona przez wysłanych z Izby Poselskiej, Niesiołowskiego i Swidzińskiego Posłów o jej czynnościach i równym powodowana zapalem przystąpiła do złożenia znacznych ofiar. Poczém gdy Izba Poselska połączyła się z Senatorską uwiadomiwszy Marszałek ostatnią o swoim wyborze i o ukonstytuowaniu się Izby oświadczył, iż pierwszą jej czynnością było uznanie powstania za narodowe, i uchwalenie Adressu podziękowania dla tych którzy je zaczęli; wezwał nakoniec Senat do podobnego Aktu, do którego tenże jednomyślnie przystąpił i przez usta Czei godnego Zastępcy Prezesa Senatu uczucia swoje wynurzył. Zabierali następnie głosy posłowie: Zwierkowski, Trzciniński, Soltyk, Bierna-

(*) Lista posłów i deputowanych którzy ofiary złożyli ogłoszoną będzie.

eki, Barzykowski, Ziemecki i Kasztelan Gliszczyński; wreszcie zgodzono się na solwowanie Sessyi aż do Wtorku. Zgromadzenie o godzinie 7. rozeszło się.

Umówiła się Izba poselska, ażeby jutro wszyscy jej członkowie w mundury obywatelskie przybrani udali się na Pragę dla sypania tam szaniec przed mostowych.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych dnia 6 Grudnia, Minister Wojny i Minister Spraw Zagranicznych, powtórnie oświadczyli, iż od Mocarstw obcych odbierają ciągle zapewnienie chęci, utrzymania przyjaznych stosunków. Jednakże tegoż samego dnia Rosyjanom znajdującym się w Paryżu, oznajmił Hrabia Pozzo di Borgo, iż Cesarz Mikołaj, rozkazał ażeby bez żadnego wyjątku każdy poddany Rosyjski, oddał się z Francyi. Wiadomość ta, zaraz rozeszła się na giełdzie, i papiery o kilkanaście centymów spadły. Chociaż Jenerał Sebastiani, nazywa politykę Ministerium francuzkiego otwartą, i szczerą, uważać jednak można, iż zasłona tajemnicy, pokrywa jego zamiary. Bo jakież przypuścić, ażeby Ministrowie francuzcy, dali się uludzić oświadczeniami Gabinetu Petersburgskiego, kiedy na ich poparcie, Cesarz Mikołaj i liczne hufce uzbraja, i wszystkim Rosyjanom każe w przeciągu tygodnia jednego z Francyi wyjechać, i nareszcie dotąd wstrzymuje się od mianowania Posła swojego przy Dworze Francuzkim. Jednakże Monitor z dnia 7 Grudnia umieścił wiadomość, iż Król Filip mianował Xięcia Trewizy Ambasadorem przy Cesarzu Rosyjskim. Chociaż Pan Pozzo di Borgo jeszcze nie złożył swoich listów wierzytelnych; co już posłowie wszystkich Mocarstw uczynili. Tyle sprzeczności zachodzi, w stosunkach politycznych Francyi z Rosyją, iż inaczej nie wytłumaczmy sobie postępowania Ministerium Francuzkiego, jako tylko przypuszczając, że chce uwieść tych, którzy go oszukać chcieli. Nie ma wątplenia że wiadomość o rewolucyi naszej, którą w Paryżu zapewne odebrano dnia 8 lub 9 Grudnia, przyspieszy rozwiązanie tej zagadki politycznej.

Dnia 30 Listopada zakończył życie Pius VIII.

Gazeta Francuzka dając wyobrażenie o stanie teraźniejszym Europy, i o zmianach jakich ta część świata doznaje tak się wyraża:

Kiedy Cesarz Japoński zastanawiając się nad wyprawą Jenerala Burmout do Algieru gani nierozwagę rządu Francuzkiego, iż chce podbić kraj, któremu nikt dotąd podoleć nie mógł; a gazeta Augsburska w Chinach upowszechniona zwraca uwagę na to, iż Jezuici wpływem swoim Francją pod ich systemat podbili, zaś Kuryer z Kamczatki donosi o podróży Karola X Króla francuzkiego do Alzacy i o uniesieniach z jakimi go przyjmowano; Depesze wreszcie z Jedo (stolicy Japonji) do ministra X. Poliniaka, a z Buenos Ajres (w Ameryce Południowej) do ministra Guizot przychodzą do Paryża, wten czas Szach Perski ubolewa nad nowym porządkiem Francyi i nad uwolnieniem ludu z jarzma despotyzmu nazywając rewolucyą tego kraju karą Wielkiego Prooka za podniesienie oręża przeciw jego wyznawcom; w Paraguai Doktor Francya duma nad podróżą Karola X do Cherbourg, w Batawii zaś Gubernator ogłasza ojcowskie staranie Króla Niderlandów i dobroć administracyi w kraju nie wiedząc o powstaniu Belgii.

Co powiedzą ludy te, gdy ich dojdzie wiadomość że kiedy czytały o przeznaczaniu wojsk polskich do zgnę-

bienia wolności ludu francuzkiego, Polacy własną swą wolność wówczas ogłosili?

AUSTRYA.

W ostatnim Numerze Dostrzegacza Austryackiego z d. 8 Grudnia, czytamy co następuje:— Wiadomości z Krakowa z dnia 2 b. m. donoszą, o rozruchach zaszłych w Warszawie, w skutku których wojsko Rosyjskie opuściło Warszawę, i stanęło w pobliskości tego Miasta. Od dwóch dni poczta z Warszawy do Krakowa nie nadeszła.

Podług Dostrzegacza Austryackiego w dniu 11 Grudnia w Wiedniu ogłoszono o naszej rewolucyi i jej skutkach z zupełną dokładnością.

BELGIA.

Zdaje się, iż przyjdzie znowu do kroków nieprzyjacielskich między Belgijczykami a Hollendrami. W Bredda 6 Grudnia, przygotowywano się do walki. Król Hollenderski, nie dozwoliwszy wyprawdzania towarów hollenderskich do Niderlandów, rozjątrzył umysły w Antwerpii i Bruxeli.

PRUSSY.

W Królewcu dowiedziano się o powstaniu Warszawy z Kuryera Warszawskiego, którego trzyma tam Cukiernik Szwajcar przesiedlony z Królestwa Polskiego. Sprowadzono tłumacza, lecz nim ten zdołał przepisać tę wiadomość po niemiecku, mieszkanie już nie mogło objąć ciekawych słuchaczy. Młodzież głośniła tę wiadomość przy świetle latarni na ulicach i całą noc spędziła chodząc i śpiwając, tak że Policya mimo całej poblizkości musiała nakazywać powrót do domu. We dwa dni nadeszły rozkazy, aby wojska tam stojące wyruszyły ku granicom Królestwa Polskiego.

Od granic Pruskich z Augustowskiego donoszą, iż w dniu 14. b. m. Cesarz Rosyjski ma się zjechać z Królem Pruskim w Królewcu.

WYGODA SEYMUJĄCYCH I NARAD.

W Paryżu i Londynie w Izbach Parlamentowych są miejsca zamknięte, zastrzeżone dla Dziennikarzy. Spodziewać się należy tej samej prerogatywy i u nas od której zależy dokładność Redakcyi i zupełność obrazu najważniejszych obrad obecnego Sejmu.

DONIESIENIA.

Kiedy Publiczność już obeznana z pismem peryodycznym pod tytułem, POLAK SUMIENNY, dołychczas w znacznej ilości rozkupywała takowe w pojedynczych Numerach; Redakcyja, chcąc oszczędzić czytającym wydatku, postanowiła ogłosić prenumeratę. Cena jej miesięczna w Warszawie jest Zp. 8; na prowincyi z opłatą pocztową miesięcznie Zp. 11. kwartalnie Zp. 30. — Cena numeru jednego tak jak dotąd gro: 10.

Oprócz wszelkich postanowień rządowych, pismo to obejmować będzie wiadomości krajowe i zagraniczne, uwagi stosowne do obecnych okoliczności, a z kłamstw dziennych te tylko, o których wszystkie inne gazety poprzednio doniosą.

Pismo to wychodzi z Drukarni Stereotypowej w Pałacu Dembowskiich przy ulicy Królewskiej Nro 1065. gdzie i Redakcyja tegoż przyjmuje chętnie te wszystkie artykuły które zaci nasi rodacy łaskawie nadesłać zechcą.

Kantor główny dystrybcyi jest w biurze informacyjnym na Krakowskim Przedmieściu na przeciw Poczty.

Kantory szczególne, gdzie afisz oddzielny na widoku umieszczony.

Druga obrona Maurycego Mochnickiego w niniejszem piśmie wkrótce umieszczoną będzie.